

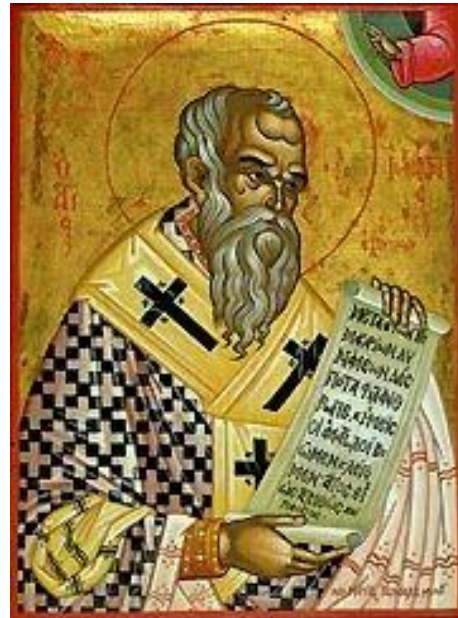
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Святий Отець наш Іван
Милостивий, Патріарх
Олександрійський**

**St. John the Merciful,
Patriarch of Alexandria**

**Saint Jean
Le Miséricordieux,
Patriarche de l'Alexandrie**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**„Дайте йому; Він може наш Господь у скритому виді” (Св. Іван Милостивий,
цитата з *Життя*)**

На 25-го листопада за григоріанським календарем (цебто 12-го листопада за юліанським) ми святкуємо пам'ять Святого Отця нашого, Св. Івана Милостивого (його також звать Співчутливим –наприклад так називається православний добродійний дім місійний у Торонто: St John the Compassionate Mission).

Іван народився на Кипрі. Він був сином губернатора, Єріфанія і народився в другій половині 6-го століття. Його виховували на справжнього Християнина. Він одружився і мав дітей, але дружина й діти скоро упокоїлися. Та Господь замість них скоро дав йому і безліч духовних дітей бо ж став він Ченцем і його вибрали наступником Патріярха Федора як Архипастиря м. Олександрії.

Коли був ще він юнаком, Іван мав видіння красивої дівчини з вінцем оливок на голові. Вона сказала йому, що її називають Співчуття та що вона найстарша дочка Великого Царя. Зараз же на пості Патріярха Іван мав під своїм розпорядженням великі ресурси Церкви. Він зрозумів, що це видіння неначе пророчий поклик наслідувати Великого Царя в Його безмежній щедрості та милосердю.

Як одну з перших своїх дій він звелів виготовити список усіх убогих та потребуючих у місті. На списку було кілька тисяч імен. Патріярх Іван проголосив, що вони мають бути під особливою опікою Церкви і назвав їх своїми „владиками й господарями” з опляду на їхній особливий стан при Дворі Царя – Ісуса.

Щедрість Патріярха Івана не мала границь. Він допомагав і багатим, коли була

потреба, а не лише бідним. І вони віддячувались. Одного разу один заможний чоловік подарував йому розкішне покриття на ліжку. Іван ужив його одну ніч а тоді продав і роздав фонди убогим. Багач знову відкупив і знову подарував його Іванові. Так було декілька разів. Патріярх сказав з усмішкою: „Побачимо хто перший здасться”. Іван таки не здався.

Одного разу один жебрак подумав скористати зі щедрості Св. Івана. Отримавши 6 срібних монет у відповідь на його просьбу, він передягнувся і повернувся попросити знову і йому знову дали 6 срібняків. Коли ж він утретє повернувся слуги Патріярха стали його проганяти, та Іван їх зупинив і звелів їм цим разом дати йому 12 монет, кажучи: „А може він то Христос, Який мене так випробовує”.

Св. Іван теж був щедрим у справах взаємовідносин. Одного разу він очолював Літургію і пригадав собі, що була справа поміж ним і одною особою з нижчого Духовенства, якого він був покарав через якийсь проступок. Патріярх зійшов з-перед Святого Престолу і впав на коліна перед ним, просячи прощення. Такий приклад щедроти, смирення та прощення перетворили чоловіка і він потім став достойним Священником.

Одного разу хтось образив Патріяршого племінника Юрія і той попросив свого авторитетного дядька відомститися за нього. Св. Іван обіцяв виконати це так, що зауважить те все місто. Отож покликав він цю людину до себе і довідавшись, що він мешкав у хаті, яка належала Церкві, він звільнив його від оплати оренди на цілий рік. Така „помста” загоїла взаємини поміж ворогуючими і всю Олександрію дійсно здивував такий приклад терпеливості в перенесенні образ та великої сили, що походить від прощення провин.

Патріярх Іван позвільняв багато рабів, а між ними дуже багато полонених, яких захопили в Єрусалимі перські наїзники. Він за нмх дав викуп з церковної скарбниці. При цьому він завжди думав про те, як скоро проминає земне життя. Він замовив для себе домовину, але залишив її незакінченою. А ті, що її виробляли мали приходити до нього на кожне Свято і запитувати чи не час уже її закінчити.

Нарешті прийшла на це година десь поміж роками 616 та 620. В дорозі на відвідини імператора в Константинополі Патріярху приснився чоловік у блискучій одежі, який сказав йому: „Тебе кличе Цар прийти до Нього”. Отож поплив він до рідного острова Кипру і там упокоївся в Бозі.

Його тіло потім перевезли в Константинополь а потім у Венецію. Сьогодні воно лежить у каплиці присвяченій йому в Соборі Св. Мартина в Братиславі в Словацькій Республіці. Нехай його Молитви пробудять у нас співчутливість та щедрість, якими постійно обдаровує нас Цар Слави, Якому він так примірно служив.

St. John the Merciful, Patriarch of Alexandria

“Give unto him; he may be Our Lord in disguise” (St. John the Merciful, quotation from his *Vita*)

On November 25 on the Gregorian calendar (which is November 12 on the Julian), we celebrate the memory of our Holy Father, St. John the Merciful (also called St. John the Compassionate, the name of an Orthodox benevolent mission-house in Toronto).

John was a native of Cyprus, the son of its governor, Epiphanius, born in the latter part of the 6th century. He was raised to be a true Christian. He married and had children, but both wife and children died soon after. The Lord quickly replaced them with countless more spiritual children after he became a Monk and was chosen to replace Patriarch Theodore of Alexandria as Archpastor.

As a youth John had had a vision of a beautiful maiden with a garland of olives on her head who said her name was Compassion, and she was the eldest daughter of the Great King. In his post as Patriarch John found himself in command of the immense resources of his Church. He saw the vision as a prophetic challenge to follow the Great King in His boundless generosity and compassion.

In one of his first acts, he commanded that a list be made of all the poor and needy in the city. It came to several thousand names. Patriarch John made them special wards of the Church, calling them his “lords and masters” because of their special status in the Court of King Jesus.

Patriarch John’s generosity knew no bounds. He assisted the wealthy in times of need as well as the poor. And they

Saint Jean Le Miséricordieux

« Donne-lui ; il peut être Notre Seigneur déguisé » (Saint-Jean le Miséricordieux, citation de sa *Vita*)

Le 25 novembre, selon le calendrier grégorien (le 12 novembre selon le calendrier julien), nous célébrons la mémoire de notre Saint Père, Saint Jean le Miséricordieux (à noter: la traduction anglaise de ce nom, *St. John the Compassionate*, a été donné à une organisation missionnaire orthodoxe de bénévoles située à Toronto).

Jean était originaire de Chypre et le fils du gouverneur du territoire, Épiphane, né dans la dernière partie du XIe siècle. Il fut élevé pour devenir un vrai chrétien. Il se maria et eut des enfants, mais ceux-ci ainsi que sa femme moururent peu après. Le Seigneur les remplaça rapidement par d'innombrables enfants spirituels après qu'il devint un Moine et qu'il fut choisi pour remplacer le Patriarche Théodore d'Alexandrie comme le premier Pasteur.

Durant sa jeunesse Jean eut une vision d'une belle jeune fille avec une guirlande d'olives sur sa tête lui disant que son nom était Compassion et qu'elle était la fille aînée du Grand Roi. Dans son poste de Patriarche, Jean se trouvait à la tête des immenses ressources de son Église. Il vit la vision prophétique comme un défi à suivre le Grand Roi dans Sa générosité infinie et dans Sa compassion.

Dans l'un de ses premiers actes, il ordonna que soit dressée la liste de tous les pauvres et nécessiteux de la ville. Cette liste vint à compter plusieurs milliers de noms. Le patriarche Jean firent d'eux des pupilles spéciaux de l'Église, les appelant ses «seigneurs et maîtres» en raison de leur statut spécial dans la cour

reciprocated. On one occasion one rich man presented him with a magnificent bed covering. John used it for one night and then sold it and distributed the money to the poor. The rich man bought it back and again gave it to John. This occurred several times. The Patriarch said with a smile: "We shall see who tires first". It was not John.

It happened that a certain beggar decided to take advantage of St. John's generosity. Having obtained six silver coins in response to his begging, he changed clothes and came back to ask again and again received six coins. When he returned a third time, the Patriarch's servants began to chase him away, but John stopped them and told them to give him twelve coins, saying: "Perhaps he is Christ putting me to the test".

St. John was generous in matters of relationship as well. On one occasion, as he was celebrating the Liturgy, he recalled that there was a matter between himself and a member of the lower Clergy, whom he had disciplined for some offense. He left the Holy Table and fell on his knees before the man asking his forgiveness. This example of generous humility and forgiveness transformed the man and he later became a worthy Priest.

On one occasion someone insulted the Patriarch's nephew, George, who asked his powerful uncle to avenge him. St. John promised that he would do so in such a way that all the city would take notice. He called the man to him and finding that he lived in a house owned by the Church, declared him excused from paying rent for a year. This "vengeance" restored the relationship between the men and Alexandria did indeed marvel at this example of patience in bearing insults and of the mighty power of forgiveness.

Patriarch John freed many slaves, including a multitude of captives taken in Jerusalem by the invading Persians, whose ransom he paid out of the Church's coffers. He kept the transitory nature of earthly life always in mind. He commanded a coffin to be made for himself, but left it unfinished. The

du Roi Jésus.

La générosité du Patriarche Jean ne connut aucune limite. Il aida autant les riches que les pauvres dans le besoin. Et cela fut réciproque de la part de ces derniers. Une occasion se présenta durant laquelle un homme riche lui remis une magnifique couverture de lit. John l'utilisa une nuit seulement puis la vendit et distribua aux pauvres l'argent de la vente. L'homme riche l'a racheté ensuite et, à nouveau, il l'a donna à John. Cela se produisit à plusieurs reprises. Le Patriarche dit avec un sourire: «Nous verrons qui se fatiguera le premier.» Ce ne fut pas John.

Il arriva qu'un pauvre mendiant décida de profiter de la générosité de Saint Jean. Ayant obtenu six pièces d'argent en réponse à sa prière, il changea de vêtements et vint à nouveau mendier et, encore une fois, reçut six pièces. Quand il revint une troisième fois, les assistants du Patriarche voulurent l'éloigner, mais Jean les arrêta et leur dit de lui donner douze pièces en disant: «Il peut être le Christ Qui cherche à me tester.»

Saint Jean fut également généreux en terme de relations. Une fois, alors qu'il célébrait la Liturgie, il se rappela d'une affaire survenue entre lui et un membre du Clergé inférieur qu'il avait fait sanctionner pour un quelconque délit. Il quitta la Sainte Table et tomba à genoux devant l'homme en question pour lui demander son pardon. Cet exemple d'humilité et de pardon généreux transforma ce membre du clergé qui devint plus tard un digne Prêtre.

À une occasion, quelqu'un insulta Georges, le neveu du Patriarche, qui demanda à son puissant oncle de le venger. Saint Jean promit qu'il le ferait mais de façon à ce que toute la ville en prenne bonne note. Il convoqua l'homme auprès de lui et, voyant qu'il vivait dans une maison appartenant à l'Église, déclara qu'il le dispenserait de payer son loyer pendant une année. Cette «vengeance»

craftsmen were told to come see him each Feastday and ask whether it was not time to complete it.

The time finally came some time between the years 616 and 620. On his way to visit the emperor in Constantinople the Patriarch dreamed that a man in shining garments visited him and said: "The King summons you". He sailed to his native island of Cyprus and reposed in the Lord.

His body was later taken to Constantinople and then to Venice. Today it lies in a chapel dedicated to him in St. Martin's Cathedral in Bratislava in the Slovak Republic. May his prayers awaken in us the compassion and generosity continually showered upon us by the King of Glory whom he served so well.

restaure le lien entre les deux hommes et Alexandrie fut, en effet, émerveillée par cet exemple de patience face aux insultes et par la toute puissance du pardon.

Le patriarche Jean libéra de nombreux esclaves, y compris une multitude de captifs pris à Jérusalem par les envahisseurs perses dont la rançon fut payée grâce aux coffres de l'Église. Il garda toujours à l'esprit la nature transitoire de la vie terrestre. Il commanda la fabrication d'un cercueil pour sa personne mais le laissa inachevé. Il avait dit aux artisans de venir le voir chaque jour de fête pour lui demander si le temps n'était pas venu de le compléter.

Le temps vint finalement à un moment donné entre les années 616 et 620. Alors qu'il se dirigeait vers Constantinople pour une visite chez l'empereur, le Patriarche rêva d'un homme en habits resplendissants lui rendant visite et lui disant: «Le Roi vous appelle». Il navigua en direction de son île natale, Chypre, et s'y reposa dans le Seigneur.

Son corps fut transporté à Constantinople, puis à Venise. Aujourd'hui, il repose dans une Chapelle qui lui est dédiée dans la Cathédrale de Saint-Martin à Bratislava en République slovaque. Puissent ses Prières éveiller en nous la compassion et la générosité sans cesse répandues sur nous par le Roi de gloire qu'il a si bien servi. (Traduit par Luc Lalongé).